

MATSITUASJONEN.

Direktør Schei i forsyningsdepartementet holdt forleden dag foredrag om matsituasjonen og fremhevet bl.a. at tyskerne her i landet hadde fått praktisk talt all mat fra Tyskland. Norge hadde kun avstått fra 3 til 5 % av sin matproduksjon til okkupasjonsmakten. Disse opplysninger var åpenlyst tilføiet manuskriptet i siste utgave av potetsituasjonen. Man får den forbløffende opplysning at det vil bli knapphet på potetproduksjonen i år er ca. 1 220 000 tonn mot ifjor ca. 1 300 000 tonn. Norges normale produksjon av poteter er imidlertid ca. 900 000 tonn, hvilket alltid har vært rikelig. Tyskerne beslaglegger med andre ord minst 300 000 tonn eller ca. 25 % av vår potetproduksjon, hvilket er noe ganske annet enn 3 - 5 %. Ifjor tok Tyskland samme kvantum forskjellen er bare at da stod det åpenlyst i landets aviser at Tyskland hadde overtatt vår merproduksjon, men hvis det skulde oppstå noen potetknapphet her i landet, vil vi få det samme kvantum tilbake, da Tyskland som bekjent er et av de mest potetdyrkende land i verden." Men i år heter det altså bare at det vil bli potetknapphet her i landet.

Det er forøvrig ikke bare poteter den ene båten etter den andre laster inn ved kaiene i Oslo. For tiden laster en stor dansk båt gulerøtter, kålrabi og kal ved Fillipstad. Det er en fornøielse å se så mye grønnsaker på en gang, nu det er så knapt om maten!

Ifølge opplysninger i svensk presse eksportertes i første halvår 1941 fra Norge i transitt til Tyskland: 1277 tonn kaffe, 133 tonn egg, 5800 tonn margarin, 600 tonn smør, 3382 tonn kjøtt, 5018 tonn melk, 1116 tonn ost og 40 tonn fløte.

NS hevder stadig at et okkupert land er pliktig til å underholde okkupasjonsmakten med livsfornödenhetene. I folkeretten er det imidlertid en fortsettelse av den gamle paragraf, hvor det heter: "i den utstrekning landet makter det". Hvis det okkuperte land ikke har overskudd på levnetsmidler, og okkupasjonsmakten ikke selv kan skaffe sig det ved tilførsler, plikter okkupasjonsmakten å trekke sig ut av det okkuperte land. Som man vil bemerke, har NS-presenen omhyggelig undgått å citere disse to meget viktige bestemmelser.

NAZISMENS STÖRSTE "FILOSOF"

Er Ernst Jünger som har skrevet "Der Arbeiter" (1932). Her hevder han at den nye tid menneskene må tilpasse sig teknikken. Mennesket selv må bli "en gjenstand" hevder han slik innrettet at det blir mest mulig effektivt for staten. Samme sted hevder han at nazismen er så antikristelig at det ikke engang er nødvendig å sette det på programmet.

Selv har han sviktet alle sine standpunkter. Hans siste bok "Auf den Marmorklippen" er forbudt annonsert og omtalt.

DÖDSDÖMMENE.

For noen tid siden offentliggjordes i avisene navnene på 6 nordmenn som var dømt til døden og skutt fordi de hadde begunstiget fienden. At vi nordmenn, som offisielt befinner oss i krig med Tyskland, begunstiger fienden når vi forsøker å undslippe til vår allierte England, er et kapittel for sig som vi ikke skal komme nærmere inn på. Men dommen i "Isbjörn-saken" har et forspill som vi her kortelig skal redogjøre for:

De 6 mannskaper på "Isbjörn", som på grunn av skipperens forræderi blev opbragt av et tysk bevoktningsfartöi i Nordishavet, blev oprindeligt dømt til livsvarig tukthus og konsekvenser. På Terbovens anmodning til Berlin blev så dommen forandret til dødsstraf og de 6 nordmenn blev skutt.

Mange nordmenn er dømt til hårde straffer i denne tiden og flere til døden. Det har vært felles for dem alle, de har tatt sin dom som menn, rolige og sinnelike. De som gav sitt liv døde på en måte som for all tid vil være et vidnesbyrd om en høi kultur og en uselvvisk fedrelandskjærlighet.

LEVE KONG HAARON OVER ET FRITT NORGE.

Kopier og send videre ! La iallfall dette eksemplaret gå videre og stadig videre !

T I D E N S T E G N

Nr. 1

Grunnlagt av O. Thommessen.

23. januar 1942.

GODT NYTT ÅR !

Vi kommer sent på det nye året, vi hadde lang - nødvendig - juleferie, men her er vi igjen og vi skal gjøre hvad vi kan for å gi våre lesere en saklig og nøktern nyhetstjeneste i 1942. Under vårt gamle motto "la oss tie sammen og handle sammen" ber vi våre lesere sammen med oss ta ansvar for at det norske folk samlet går inn for å vinne friheten tilbake, koste hvad det koste vil.

Det hev me lært er möda værdt :
Å stri for det som var oss kjært :
Og mann for mann me segja kan,
Me elsker dette land.

So lang ei tid, so lang ei strid,
Og endå lenger skal den bli,
Men uredd stend i by og grend
Ei vakt av norske menn.

Arne Garborg.

HVAD DE DÖDSDÖMTE LÄRER OSS.

Först lærer de oss at det værste som kan hende et menneske ikke er døden, men at han svikter sin plikt. Alle de som er blitt skutt har gått i døden uten klage eller frykt, men tvert imot fylt av håb. En time för eksekusjonen gikk de siste 11 dödsdönte til skriftemål og til alters i fengselskirken nede på Akershus. Alle var preget av tro og tillitsfullhet, og var glad over at de hadde gjort sin plikt mot Gud, konge og fedreland.

Dernest lærer de oss ikke å hate. De ønsket ikke hevn, men rettferdighet. En av dem sa til sine slektinger like för han blev fört bort: Hat ikke, men bygg Norge i kjærlighet.

Endelig lærer de oss - og det er det viktigste - at det er også vår plikt å sette livet inn. Våre soldater i England og våre allierte gjør det. Disse dödsdönte og mange, mange andre gjør det. Våre fiender gjør det også, ja endog de som reiser til den norske legion gjør det. Da går det ikke an at vi sitter hjemme og venter på at det skal komme noen over Nordsjöen og befri oss. Norge blir aldri mer et fritt land, om ikke vi her hjemme også er villig til å sette livet inn. Hver må gjøre sin innsats og ta en hvilken som helst risiko som er nödvendig, om det kan koste stilling eller frihet eller livet.

De som blir skutt döer for oss og istedet för oss. Deres innsats viser oss veien. Döres död roper på oss, at vi fyller rekkene bak dem.

Vi lysér fred over deres minne.

Vend.

KIRKENS STILLING I TYSKLAND IDAG.

Biskop Wurm av Württemberg har holdt en veldig tale ved et kirke møte i Tyskland, hvor han sier klart fra om nazistenes antikirkelige politikk. De har avskaffet religionsundervisningen. De har utkaldt 60% av prestene til militærtjeneste. De har beslaglagt kirkelige eiendommer. De legger på alle måter hindringer i veien for kirkens arbeide, og har blandt annet nektet alle andakter, ja endog koralmusikk, på offentlige sykehus. "Jeg vilde ønske", sier biskopen mot slutten av sin preken, "at jeg i den vanskelige stilling som vårt land er i idag, kunde be dere ha tillit til ledelsen. Men jeg kan ikke."

NAZISTISK ERKEBISKOP I NORGE.

Sogneprest Beronka fra Hurum planlegger for tiden en reise til Finland. Hensikten er blandt annet å få den finske erkebiskop Kailas ja til å medvirke ved ordinasjonen av en ny nazistisk erkebiskop her hjemme. Han skal komme etter biskop Stören i Trondheim, som tar avskjed til sommeren. Finnene kommer sikkert til å si nei.

Som vår første erkebiskop er utsett sogneprest til Grönland menighet i Oslo, Lars Frøyland. Han er grovstripet, men ikke medlem av partiet, så de tror vel det er lettere å svolge ham enn en av de prester som er medlemmer.

HURTIGUTDANNELSE AV NAZISTISKE LÆRERE.

Som bekjent har N.S. satt igang såkalte hurtigkurser til utdanning av nazistiske "lærere". Kursene skal vare tre måneder, slik at tre hull skulde være utdannet innen høsten. Til sommeren skulde så tomme skruen settes på lærerne. De som ikke vilde svørge til den nye tid, skulde avsettes og erstattes med de hurtigutdannede. Adskillig interesse knytter sig derfor til disse kursene. De første åpnes i disse dager. N.S. hadde håbet på 500 deltagere. Etter sikkert forlydende har det meldt sig 50!

Det er idag mer enn noengang påkrevet at hjemmene støtter op om lærerne. Våre lærere fortjener det. Og det aktive samarbeide hjemmene skolen på demokratisk-kristent grunnlag vil i høieste grad underbygge motstanden mot forsøkene på å nazifisere våre skolebarn.

FRIVILLIG SKAL DET VÆRE.

N.S. har bestemt at alle statens embeds- og tjenestemenn skal være tvungne medlemmer av statens yrkesgruppe. Terboven har imidlertid foreslått at alle statens folk skal melde sig frivillig inn i N.S. De som ikke gjør det, skal avskjediges og fengsles.

Dette er hvad man forstår ved "frivillig" efter rettskrivningen av 1941!

OTTAWA-KONFERANSEN.

Det har vært fremsatt mange gjethinger om hovedformålet med Churchills reise til Amerika. Et telegram til danske aviser løfter litt på sløret. Summen av disse uttalelser er:

Det er lykkes å komme til onight om at vi skal ta Hitler først.

I samme retning går uttalelser fra Roosevelt, at hjelpen til England og Sovjet-Russland skal fortsette i stigende skala. Roosevelt uttalte: Med den ene hånd skal vi klare Japan. Med den annen skal vi gi stadig øket hjelp til våre forbundsfeller Storbritannien og Sovjet-Russland.

AKTUELL KRIGSBETRAKTNING.

Desember måned bragte en rekke store krigsbegivenheter! I fremtiden vil denne måneden formodentlig bli stående som den måneden da krigen snudde (svarende til august 1918). Det viktigste som hendte var:

- Amerika (og Japan) trådte inn i krigen.
- Den tyske retrett begynte i Russland.
- Tysk/italiensk nederlag i Nord-Afrika.
- Hitler overtok den direkte militære ledelse av den tyske hær.

Dette siste var ikke det minst viktige. Hvad enn de nærmere omstendigheter kan ha vært, så vidner dette ombyttet om en dyptgående krise i den tyske hær. Et slikt skifte i den øverste ledelse midt under en krig er alltid et tegn på at tingene ikke går efter ønske. Vi behøver bare å minne om de tyske hoverende kommentarer da man trodde at Timosjenko, Budjonni og Vorosjilov var avsatt (hvilket de ikke var).

Det har gått mange rykter i forbindelse med denne Hitlers "maktovertagelse". Men vi tror at den følgende fremstilling ligger sannheten nær:

Allerede i august var den tyske hærledelse klar over at det russiske felttog vilde bli en fiasko. Den meddelte dette til Hitler og gav ham tre måneder til å tilveiebringe en kompromissfred. Men Hitler vilde eller kunde ikke skaffe fred. I oktober forlangte så hærledelsen en "forkortning" av fronten, d.v.s. oppgivelse av Norge og Finland, rømning av Nord-Afrika, oppgivelse av Italia undtagen Po-sletten. Hitler nektet å gå med på det, han vilde ikke opgi noe av det han hadde vunnet, og forlangte fortsatt offensiv overalt. Hærledelsen hadde ønsket å stanse ved Smolensk, og hadde utarbeidet et memorandum som skulde forklare dette for det tyske folk: De russiske armeer var nu tilintetgjort, og dermed var den tyske hærs oppgave løst, det hadde ingen hensikt å fortape sig i det uendelige russiske run, o.s.v. (En del av dette memorandum fikk vi siden i form av pressechef Dietrichs beryktede erklæring i oktober om at nu var Russlands militærmakt knust så den aldri kunde reise sig igjen. Bare oprensning gjenstod!) Men Hitler vilde ikke stanse ved Smolensk, han vilde erobre Leningrad, Moskva, Krim, Rostov, Kaukasus - oljen! Hærledelsen gikk nødtvungent med, og 50 divisjoner (900 000 mann) blev overført fra Frankrike, Holland, Belgia og Norge og satt inn i øst, vesentlig mot Leningrad og Moskva. Santidig rullet fronten videre frem i syd - Krim blev angrepet og man nærmet sig Rostov. Kommandanten på sydfronten var marskalk von Rundstedt. Han bad om forsterkninger, men fikk det svar at han hadde å ta Rostov med de styrker han hadde. Han bad igjen om forsterkninger med den begrunnelse at hans rekognoseringsfly hadde vist ham at Timosjenko samlet en stor hær øst for Rostov. Han fikk atter beskjed om å ta Rostov med de styrker han hadde. Han bad om at angrepet på Krim måtte opgis så han kunde få forsterkninger derfra, men fikk istedet ordre om å sette inn elitedivisjonen "Adolf Hitler". Han svarte: Har allerede satt divisjonen inn en gang. Setter jeg den inn en gang til, eksisterer ikke lenger noen divisjon "Adolf Hitler". Hitler blev meget fornærmet og spurte om han fortsatt ønsket å ta ansvaret for operasjonen. Von Rundstedt svarte nei. En ny general blev tildelt kommandoen. Efter 24 timer frala han sig ansvaret, og blev erstattet med en tredje, som klarte å trenge inn i Rostovs forsteder. Da kom Timosjenkos hær veltende, og tyskerne måtte rømme ut igjen, betydelig fortere enn de hadde trengt inn. Hærledelsen forlangte nu påny en forkortning av fronten - offensivene mot Moskva og Leningrad var imens gått istykker. Hitler nektet. Resultatet blev som vi vet: Hitler mottok generalenes avskjedsansøkninger, og måtte selv overta ledelsen.

Det er ikke bare marskalkene von Rundstedt, von Brauchitsch og von Bock som er blitt avsatt. En rekke andre generaler er også trått tilbake fra sine kommandoer, deriblandt general von Falkenhorst og general Dietl. Falkenhorst er nu atter i Norge, han har beholdt

kommandoen over styrkene her. Hvem som har overtatt kommandoen i Finland, vites ikke.

Generalenes tanke da de "laget kabinettsspørsmål" var visstnok at Hitler derved skulde bli tvunget til å bøie sig og virkelig forkorte fronten, d.v.s. opgi Norge, Finland, o.s.v. Som vi vet, er dette hittil ikke skjedd. Det vil nu neppe skje frivillig.

Vi husker allv den tyske V-kampanje isommer, med hovedslagordet : Tyskland seirer på alle fronter.

Nylig bragte Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning dagens krigstelegrammer under en seks-spaltet fellesoverskrift :

Tyskland taper på alle fronter !

NORGES SELVSTENDIGHET.

I sin enestående, strålende, geniale og gigantiske tale i Bergen kom Quisling, ved siden av de gamle fraser som forekommer i samtlige hans taler, med en opsiktsvekkende nyhet : Norges selvstendighet er nu praktisk talt fullført ! Og det er jo sant. Norge er nu så fritt som Quisling kan gjøre det. Under budgettbehandlingen ihøst forekom en liten episode som karakteriserer våre uegennyttige og kraftige statsmenn, de såkalte ministres, makt. Minister Lunde forela Kulturdepartementets budgett for sine tyske kontrollører, og fremholdt i et lengre foredrag at hans departement måtte opprette 13 nye sekretær-stillinger med toppgasje, på grunn av det voldsomme arbeidspresset. En av tyskerne bemerket : "Tretten, det var svært mange; kan de ikke klare dem med litt færre?", hvorpå Lunde uttalte at han muligens kunde sløife en av stillingene. "Eller tretten", bemerket hans tyske chef tørt, og dermed blev det.

DANSKENE HOLDER MÅL.

Samholdet og innstillingen i Danmark later intet tilbake å ønske på noe hold, undtatt i N.S.-kretse, hvor frafallet er merkbart. Vår redaksjon hadde forleden anledning til å fordype sig i en dansk vittighetsavis, hvor den danske Quisling med sine 2 tilhengere var særlig fornøielig karriert. Den tyske okkupasjonsmakt har således i Danmark tatt skrittet fullt ut og åpent erkjent den danske nazismes fallitt.

Tilslutningen til antikominternpaktten var et hårdt slag for den danske befolkning, noe i likhet med hvad vi følte da tyskerne vilde tvinge stortingsmennene til å avsette vår konge. Det kom til alvorlige optøier i København med massearrestasjoner og 1 drept.

Scavenius' ulykkelige reise til Antikominternmøtet blev således optakten til en ny nasjonal vekelse der nede. Og tyskerne raser. Enda et håb som forsvant.

Vi anbefaler forøvrig å lese artikkelen om Danmark i siste nummer av "Monatsheft für Norwegen".

FETT-SITUASJONEN.

Vi har en stakkert stund kunnet glede oss over meierismør i butikken. Dette betyr dessværre bare at det nu er så godt som slutt på margarinen for en tid. Hvis sildefisket på Vestlandet slår til, kan vi regne med endel sildeolje i april måned, men inntil da kan det bli knapt med råstoff til våre margarinfabrikker. Derfor: Spar på smørret, ta tran, lev fornuftig, tren fornuftig, sov tilstrekkelig.

VÅR MORALSKE KAMP.

Krigen har utvidet sig til verdenskrig. Om kort tid vil det ikke finnes nøytrale stater, alle blir nødt til å velge for eller mot.

Som med statene, så med den enkelte. Også her i Norge, ja ikke minst her.

Norge er i krig med Tyskland. Dette altoverskyggende faktum kan ha trådt litt i bakgrunnen hos den enkelte, som i det daglige sliter med trivielle problemer - mat, lys, ved, tobakk Disse glømsomme vil snart komme til å våkne op, og nok så ublidt. Der er ikke plass for nøytrale i Norge. De som mener sig å være det, de arbeider med eller mot sin vilje på fiendens side.

N.S. har hittil forsøkt å hverve medlemmer mer eller mindre frivillig. Det er blitt en fiasko. Om ikke lenge vil vi se dem begynne med tvang i stor målestokk. De er allerede begynt med sin nye taktikk. De nekter å godta læreres utmelding av den nazifiserte lægeförening. De nekter å godta læreres utmelding av tilsvarende foreninger. Lærerne skal stilles stolen for døren, de skal få valget mellom å gå inn i partiet (muligens avgi en hundsk lojalitetserklæring) eller få avskjed. Studentene skal søkes tvunget inn i nazistiske organisasjoner, og skal derved mot sin vilje innrulleres i nyordningen, o.s.v.

Der finnes den som ikke ønsker å se disse fakta i øinene, folk som har mistet overblikket i dagens små bekymringer eller folk som i all stillhet ikke ønsker å ta den risiko som nu engang følger med dette å være i krig. Disse folkene sier: La oss fremfor alt ikke utfordre! Vi er et okkupert land, og vi må finne oss i litt av hvert. Man kan da ikke forlange av oss at vi skal risikere stillingen? Mot organisert tvang nytter det ikke å protestere. Hvad gjør det grunn om man melder oss inn i N.S.? Det skjer mot vår vilje, og i vårt hjerte er vi like gode nordmenn. Det kan nu engang ikke nytte å kjenpe våbenløse mot vebnede styrker, o.s.v.

Hertil er å si: All motstand koster. Men den nytter også. Vi er ikke våbenløse. Samler vi oss, og står vi fast, så er vi 99% av det norske folk. Vi kan med henrykkelse undvære N.S., men N.S. (og tyskerne) kan ikke undvære oss, hvis de skal holde livet i Norge gående.

N.S. må i ren selvopholdelsesdrift, ved hvilke som helst midler skaffe flere navn i sine medlemsprotokoller. For det første av hensyn til sine tyske herrer, for å vise at de er virksomme tjenere. Men for det annet (og det begynner å bli viktig for dem) må de skaffe så mange navn der at vannet kan bli grumset, linjene utvisket, forat det kan bli vanskeligst mulig å finne de egentlige medlemmene, de virkelige skyldige, på opgjørets dag. At den dag kommer, begynner flere og flere av N.S. å ane.

Denne plan må vi krysse med alle de midler som står til vår rådighet. Vårt løsen er Samhold og motstand. Jo mere samhold, jo bedre motstand - og jo mindre risiko for den enkelte også.

Men en viss risiko må, bør og skal vi løpe. Er vi ikke villige til det, så har vi tapt på forhånd. For glem ikke det - våre motstandere, de løper risiko. De tyske soldater våger sitt liv - med eller mot sin vilje; men de våger det. Gestapo har sitt liv eller sin fremtid forbrutt hvis de taper. Og våre hjenlige N.S. er som rotten i et hjørne. De følte sig som hevnerne, herrer og triumfatorer (samtidig som de nød å være slaver for sine egne fine herrer). Nu er de angstbitere. Ansikt til ansikt med disse motstandere er vi dømt til å tape, og tape ynkelig, hvis vi ikke selv vil ta noen risiko.

Noen av oss risikerer å tape stillingen en stund, andre kan komme til å sitte inne noen uker eller måneder. Men rundt om i verden våger millioner av mennesker livet for vår folles sak. Så meget dårligere er ikke vi enn dem, at vi skulde opgi kampen fordi vi trues med fengsling eller tap av erhverv.

Vi vet at vår sak vil seire. Og for det endelige resultat spiller

Vend!

kommandoen over styrken her. Hvem som har overtatt kommandoen i Finnland, vites ikke.

Generalenes tanke da de "laget kabinettsspørsmål" var visstnok at Hitler derved skulde bli tvunget til å bøie sig og virkelig forkorte fronten, d.v.s. opgi Norge, Finnland, o.s.v. Som vi vet, er dette hittil ikke skjedd. Det vil nu neppe skje frivillig.

Vi husker allv den tyske V-kampanje isommer, med hovedslagordet : Tyskland seirer på alle fronter.

Nylig bragte Göteborgs Handels- og Sjøfartstidning dagens krigstelegrammer under en seks-spaltet fellesoverskrift :
Tyskland taper på alle fronter !

NORGES SELVSTENDIGHET.

I sin enestående, strålende, geniale og gigantiske tale i Bergen kom Quisling, ved siden av de gamle fraser som forekommer i samtlige hans taler, med en opsiktsvekkende nyhet : Norges selvstendighet er nu praktisk talt fullført ! Og det er jo sant. Norge er nu så fritt som Quisling kan gjøre det. Under budgettbehandlingen ihøst forekom en liten episode som karakteriserer våre uegennyttige og kraftige statsmenn, de såkaldte ministres, makt. Minister Lunde forela Kulturdepartementets budgett for sine tyske kontrollører, og fremholdt i et lengre foredrag at hans departement måtte opprette 13 nye sekretær-stillinger med toppgasje, på grunn av det voldsomme arbeidspresset. En av tyskerne bemerket : "Tretten, det var svært mange; kan de ikke klare dem med litt færre?", hvorpå Lunde uttalte at han muligens kunde sløife en av stillingene. "Eller tretten", bemerket hans tyske chef tørt, og dermed blev det.

DANSKENE HOLDER MÅL.

Samholdet og innstillingen i Danmark later intet tilbake å ønske på noe hold, undtatt i N.S.-kretse, hvor frafallet er merkbart. Vår redaksjon hadde forleden anledning til å fordype sig i en dansk vittighetsavis, hvor den danske Quisling med sine 2 tilhengere var særlig fornøielig karrikert. Den tyske okkupasjonsmakt har således i Danmark tatt skrittet fullt ut og åpent erkjent den danske nazismes fallitt.

Tilslutningen til antikominternpaktten var et hårdt slag for den danske befolkning, noe i likhet med hvad vi følte da tyskerne vilde tvinge stortingsmennene til å avsette vår konge. Det kom til alvorlige optøier i København med massearrestasjoner og 1 drept.

Seavenius' ulykkelige reise til Antikominternmøtet blev således optakten til en ny nasjonal vekkelelse der nede. Og tyskerne raser. Enda et håb som forsvant.

Vi anbefaler forøvrig å lese artikkelen om Danmark i siste nummer av "Monatsheft für Norwegen".

FETT-SITUASJONEN.

Vi har en stakket stund kunnet glede oss over meierismør i butikken. Dette betyr dessværre bare at det nu er så godt som slutt på margarinen for en tid. Hvis sildefisket på Vestlandet slår til, kan vi regne med endel sildeolje i april måned, men inntil da kan det bli knapt med råstoff til våre margarinfabrikker. Derfor: Spar på smørret, ta tran, lev fornuftig, tren fornuftig, sov tilstrekkelig.

VÅR MORALSKE KAMP.

Krigen har utvidet sig til verdenskrig. Om kort tid vil det ikke finnes nøytrale stater, alle blir nødt til å velge for eller mot.

Som med statene, så med den enkelte. Også her i Norge, ja ikke minst her.

Norge er i krig med Tyskland. Dette altoverskyggende faktum kan ha trådt litt i bakgrunnen hos den enkelte, som i det daglige sliter med trivielle problemer - mat, lys, ved, tobakk Disse glømsomme vil snart komme til å våkne op, og nok så ublidt. Der er ikke plass for nøytrale i Norge. De som mener sig å være det, de arbeider med eller mot sin vilje på fiendens side.

N.S. har hittil forsøkt å hverve medlemmer mer eller mindre frivillig. Det er blitt en fiasko. Om ikke lenge vil vi se dem begynne med tvang i stor målestokk. De er allerede begynt med sin nye taktikk. De nekter å godta lærers utmelding av den nazifiserte lægeförening. De nekter å godta læreres utmelding av tilsvarende foreninger. Lærerne skal stilles stolen for døren, de skal få valget mellom å gå inn i partiet (muligens avgi en hundsk lojalitetserklæring) eller få avskjed. Studentene skal søkes tvunget inn i nazistiske organisasjoner, og skal derved mot sin vilje innrulleres i nyordningen, o.s.v.

Der finnes den som ikke ønsker å se disse fakta i øinene, folk som har mistet overblikket i dagens små bekymringer eller folk som i all stillhet ikke ønsker å ta den risiko som nu engang følger med dette å være i krig. Disse folkene sier: La oss fremfor alt ikke utfordre! Vi er et okkupert land, og vi må finne oss i litt av hvert. Man kan da ikke forlange av oss at vi skal risikere stillingen? Mot organisert tvang nytter det ikke å protestere. Hvad gjør det i grunnen om man melder oss inn i N.S.? Det skjer mot vår vilje, og i vårt hjerte er vi like gode nordmenn. Det kan nu engang ikke nytte å kjenpe våbenløse mot vebnede styrker. O.s.v.

Hertil er å si: All motstand koster. Men den nytter også. Vi er ikke våbenløse. Samler vi oss, og står vi fast, så er vi 99% av det norske folk. Vi kan med henrykkelse undvære N.S., men N.S. (og tyskerne) kan ikke undvære oss, hvis de skal holde livet i Norge gående.

N.S. må i ren selvopholdelsesdrift, ved hvilke som helst midler skaffe flere navn i sine medlemsprotokoller. For det første av hensyn til sine tyske herrer, for å vise at de er virksomme tjenere. Men for det annet (og det begynner å bli viktig for dem) må de skaffe så mange navn der at vannet kan bli grunnet, linjene utvisket, forat det kan bli vanskeligst mulig å finne de egentlige medlemmene, de virkelige skyldige, på oppgjørets dag. At den dag kommer, begynner flere og flere av N.S. å ane.

Denne plan må vi krysse med alle de midler som står til vår rådighet. Vårt løsen er Samhold og motstand. Jo mere samhold, jo bedre motstand - og jo mindre risiko for den enkelte også.

Men en viss risiko må, bør og skal vi løpe. Er vi ikke villige til det, så har vi tapt på forhånd. For glem ikke det - våre motstandere de løper risiko. De tyske soldater våger sitt liv - med eller mot sin vilje; men de våger det. Gestapo har sitt liv eller sin fremtid forbrutt hvis de taper. Og våre hjenlige N.S. er som rotten i et hjørne. De følte sig som hevnerne, herrer og triumfatorer (samtidig som de nød å være slaver for sine egne fine herrer). Nu er de angstbitere. Ansikt til ansikt med disse motstandere er vi dønt til å tape, og tape ynkelig, hvis vi ikke selv vil ta noen risiko.

Noen av oss risikerer å tape stillingen en stund, andre kan komme til å sitte inne noen uker eller måneder. Men rundt om i verden våger millioner av mennesker livet for vår folles sak. Så meget dårligere er ikke vi enn dem, at vi skulde opgi kampen fordi vi trues med fengsling eller tap av erhverv.

Vi vet at vår sak vil seire. Og for det endelige resultat spiller

Verd!

det kanskje ikke noen avgjørende rolle hvordan vi her hjemme opfører oss. Men det spiller en avgjørende rolle for oss selv. En ting er å få igjen friheten som en gave fra oven. Noe helt annet er det å kjenne for den sammen med andre frihetsskjempere og få den igjen som resultat av en felle kamp. Et folks fremtid er folkets eget verk. Det gjelder alltid, men mest i folkets sjebnetime. Og nu har vi vår sjebnetime.

Hold sammen! Gjør motstand!

INNSAMLING AV ULLTØI ?

Fra vel underrettet hold meddeles at tyskerne i de siste dager har forsøkt å presse igjennom tvangsinnsamling av ulltøi ved forordning av departementet. Hvis ikke Ravner og hans departement etterkommer den tysk ordre, kan det tenkes at tyskerne selv forordner innsamlingen.

TYSK NERVÖSITET OVER "STRANDHUGGENE".

Landsettingen av norske og britiske tropper på Vågsøy blev en hård påkjennning for de tynnslitte tyske nervene. Ophisselsen var almindelig, og tok flere steder nærmest form av panikk. I Bergen stod i flere dager 4 ekvratog med dampen oppe, klar til å evakuere det tyske forvaltningsapparat. Det samme var tilfelle i Åndalsnes. I Ålesund gikk den tyske hovedstyrke ombord i en 5000-tonner, som blev senket like etterpå.

I kystbyene blev garnisonene satt i alarmberedskap. Til og med innlandsbyen Kongsvinger merket sterke dønninger efter "strandhugget". Og i Larvik (!) patruljerte soldatene med opplantede bajonetter.

Nervösiteten forundrer oss ikke. I hele höst er Norge systematisk blitt tappet for tyske tropper. Den tyske "omnobløringstaktikken" med stadige forflytninger av troppene har prøvet å skjule dette for oss. Men nå er ingen lenger i tvil. Fra det ene sted efter det andre meldes det nå "tomme brakker". Alt tyder på at vi blir et "gjestfritt" land om ikke lenge, hvad enten "gjestene" blir jaget ut, eller Östfronten sluker dem.

SENKNINGER AV NORSK TONNASJE.

Vi beklager å måtte meddele våre lesere at "Black Prince" ligger senket i Danzigs indre havn. "Black Watch" flyter fremdeles, men er losji-skib for tyskerne i Finnmarken. De to tidligere Newcastle-båter "Blendheim" og "Besheim" er som bekjent begge senket. Videre vil det være de fleste bekjent at "Kong Ring" blev senket nordpå ved nyttårs-skiftet med 267 tyskere og hele mannskapet undtatt donkeymannen. 3 malmbåter blev senket i Vestfjorden for ca. 14 dager siden. Det har også vært oplyst at "Nordland" og "Kong Harald" blev senket under engelskennenes landstigning i Lofoten. Dette er imidlertid ikke tilfelle, men maskineriet i begge båter blev ødelagt, slik at de ikke vil kunne benyttes til tyske transporter, forhåpentlig så lenge krigen varer. Nordenfjeldske og Bergenske dampskibsselskaper har i det hele måttet ofre en flerhet av sine båter i disse to krigsår.

30000 norske sjöfolk väger daglig livet for oss ! Vi har ikke lov å glemme deres familier som sitter igjen her hjemme !

Vi skal i neste nummer såvidt mulig bringe en oversikt over arrestasjoner i 1942.

LEVE KONG HAAKON OVER ET FRITT NORGE!

Kopier og send videre ! La iallfall dette eksemplaret gå videre og stadig videre !

TIDENS TEGN

Nr. 2. Grunnlagt av O. Thommessen 25. februar 1942. 33. årg.

REDAKTÖR OLA THOMMESSEN,

"Tidens Tegn"s grunnlegger, døde 10. februar. En hovedlinje i hans mangeårige virksomhet i pressens tjeneste var kampen for åndsfrihet og Norges rett og selvstendighet. Det er en linje som "Tidens Tegn" vil sette sin ære i å fortsette.

STRID FOR FRED.

Ja, lat oss strida, og lat oss tru, og byggja med tankar ei bivrande bru, til den heilage, höge framtid.

Me lever midt i ei villmannstid med blinkande knivar og nevestrid, og livet er som ein bloddraum.

Men vita skall me og vona visst, at ånd må virka på troll tilstet, og vit på den vargevillskap.

So lat oss tru og strida som menn! For trui er, som det skrivet stend, den makt som vinnor på verdi.

Arne Garborg.

STATGAKTEN PÅ AKERSHUS.

Professor Segerstedt i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning skriver i en ledet den 2. februar bl. a. følgende :

Genom en "statsakt" på Akershus har major Quisling förklarats vara Norges Ministerpresident. Han har ikke ernått ställningen som regeringschef på det sätt som Norges grundlag föreskriver. Ur författningens synpunkt är hans utnämning av noll och intet värde. För sin befordran har han att tacka den tyska militärmakt som härtagit hans land. Han är ministerpresident på Berlins råd. Det norska folket erkänner honom icke.

Statsakten ägde rum på Akershus. Där har i förra dagar ett stycke av Norges historia utspelats. Där dräptes män, som kämpat för Norges frihet. Där höll Kung Kristian engång hov.

"Martyrblod med sådens krafter, såd fra Norges ulivs sårdrag, som trehundra år däråfter, sprat ved Eidsvolds Værk en vårdag."

De många som nu fått låta sina liv i Norge för den regims skull, som herr Quisling går tilhanda, äro också et utsäde, som i sinom tid skall växa upp och bära frukt. Denna gång skall det icke dröja 300 år innan grodden spirar.

MOBILISERINGEN

av det norske folk til aktiv deltagelse på Tysklands side er nazistenes nærmeste mål. Derfor fant tyskerne på å gjøre Quisling til en slags ministerpresident. Det skulde gi ham rett til å mobilisere.

Antagelig får vi ikke våben, men blir utskrevet til arbeide i rustningsindustrien og bak fronten, dels her, dels i Russland. For å forberede dette, driver de med andre "löver". Ungdomstjenesten som tvangsorganiserer barna, Lærersambandet som gjør det samme med lærerne og andre lover som er på trappene, f. eks. tvangsorganisering av sakførere, har den ene hensikt: å samle folket i båser hvor de så siden kan plukke oss enkeltvis.

Lette sammen med utnyttelse av svingningene i krigssituasjonen, f. eks. Singapores fall, skulde da være nok til å knelke den indre front. Det må derfor bli en stor skuffelse for Quislingene å opdage at den indre front er sterkere enn noensinne. Vi er nå drevet dithen at vi ikke kan vike. Nå gjelder det å lyde Gud mer enn mennesker.

Biskopene har sagt klart fra at ungdomstjenesten går mot Guds lov i det fjerde bud, som gir foreldrene ansvar for barna. Lærerne nekter å medvirke i ungdomstjenesten og å stå i Lærersambandet. Andre yrker følger efter. Foreldrene ser at skole og kirke her går i brodden for dem, og yder all tenkelig støtte. Vi kan ikke utlevere våre barn til denne hedenske propagandaschine. Vil nazistene mobilisere

Vend!